

Slebsager: Jeg vil gerne spørge Ministeren: I hvilken Lov har han faaet Hjemmel til at paabyde Afleveringspligt til en bestemt Pris, som ikke er fastsat af en Vurderingskommission? Ministeren svarede ikke paa Spørgsmaalet.

Indenrigsministeren (Rode): I Loven af 7. August 1914.

Formanden: Folketingsmanden for Ribe Amts 5te Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Slebsager: I Loven af 7. August 1914 staar, at Staten kan overtage saadanne Levnedsmidler og Varer, som det er af Betydning for Samfundet at have Raadighed over, og at Købesummen for Varer, som Staten maatte overtage, fastsættes af Kommissioner, hvis Virksomhedsomraade og S sammensætning bestemmes ved kongelig Anordning. Maa jeg have Lov til at spørge den højtærede Minister: Hvilken Kommission er nedsat, som har fastsat Afleveringspligt for Uld, og som har fastsat Prisen paa Uld?

Indenrigsministeren (Rode): Lov af 7. August 1914 bemyndiger Indenrigsministeren til at træffe prisregulerende Foranstaltninger og til eventuelt at overtage Varer til en Pris, som i saa Fald fastsættes af Kommissioner. Denne Lov er i en Række af Tilfælde blevet forstaaet som og af alle anerkendt som indeholdende den Myndighed, der her er benyttet. Jeg ser, at det ærede Medlem nu finder Interesse i at ville bestride den saaledes givne Myndighed og derigennem søge at rokke ved en hel Række af Foranstaltninger, som er truffet, og søge at komme til Hjælp en Art af Modstand mod at følge de loyelig udstedte Bekendtgørelser. Jeg skal tillade mig at bringe i Erindring, at der den 26. Oktober 1917 er udstedt i Overensstemmelse med den overordentlige Kommission og det staaende Landbrugsudvalg en Bekendtgørelse vedrørende Handel med Talg, som begynder saaledes: „Enhver, der slagter Heste, Hornkvæg, Raar og Geder saa vel til indenlandsk Forbrug som til Udførsel, skal sælge al den derved fremkomne raa Talg . . . til dertil autoriserede Talgsmelterier“. Og i § 3 er der fastsat Maksimalpriser for Talgen. Der er ikke nogen, der har bestridt denne Forordnings Gyldighed. I Tilknytning til denne Forordning er der endvidere truffet Bestemmelse om, at alt Fedt skal afleveres

til de samme Talgsmelterier og andre bemyndigede Institutioner. Der er een stor Virksomhed her i Landet, nemlig Direktør Siegumfelds Blaakilde Mølle, som har vægret sig ved at aflevere til den her fastsatte Maksimalpris. Denne Vægning støttes nu meget kraftigt af det ærede Medlem fra Guldager (Slebsager). Alle de Virksomheder, som søger at sidde de Bestemmelser overhørig, der træffes, og som maa træffes, og som alle Myndigheder — jeg har nævnt hvilke — har bistaaet til at træffe Forordning om, vil glæde sig over det ærede Medlems Tale i Dag.

Jeg skal gøre det ærede Medlem opmærksom paa, at i den overordentlige Kommission har i Anledning af den saaledes stedfundne Vægning ved at udlevere Benefedt det ærede Medlems nære Meningsfæller i Kommissionen alle indtrængende indstillet til mig at foretage en Ekspropriation af det paagældende Stof, fordi den vedkommende har nægtet at følge Afleveringspligten efter Bekendtgørelsen.

Jeg skal endvidere gøre opmærksom paa, at til vort Samfunds Tarv har det været nødvendigt at træffe Forbud mod Oplagring af Varer her i Landet paa en saadan Maade, at disse unddrages Landets Forbrug. En Række Varer har man søgt at holde borte fra Landets Forbrug ved at oplagre dem, ved at hængemme dem, ved paa Spekulation at søge at holde dem tilbage til efter Krigen. Naar der derefter er fastsat Maksimalpris for disse Varer og udstedt Forbud mod Varernes Oplagring, saa er det en Salgspligt, der paabydes til den fastsatte Maksimalpris. Det ærede Medlem støtter nu ved sin Aktion her i Dag, som maa antages at være vel forberedt, alle de Virksomheder, som gaar ud paa at søge at unddrage det danske Forbrug en Række Varer, som det har Brug for, ved at søge at tilbageholde dem i Spekulationsøjemed. Jeg ved ikke, om der er Grund til at lykønske det ærede Medlem til hans Optræden.

Formanden: Folketingsmanden for Ribe Amts 5te Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Slebsager: Hvorvidt Ministeren finder Grund til at lykønske mig, faar være Ministerens egen Sag, men det rører mig ikke, om han ikke kan. Jeg skal ikke følge den højtærede Minister i hans Betragtninger over de mange Ting, som han har talt om, men som ikke vedrører det, jeg har spurgt om. Jeg har spurgt om, hvor